

جامعه

کوتاه‌تر از گزارش

آیا به سربازی چوب حراج می‌خورد؟

🔴 مصوبه کمیسیون تلفیق درباره خرید سربازی واکنش‌هایی را در پی داشته است. حال باید دید ستادکل نیروهای مسلح با توجه به این‌که بسیاری از افراد واجد شرایط به‌دلیل ناتوانایی مالی قادر به خرید سربازی نخواهند بود، با این مصوبه موافقت خواهد کرد یا خیر؟

به گزارش تسنیم، رحیم زارع، سخنگوی کمیسیون تلفیق بودجه سال ۱۴۰۱ شنبه گذشته با اشاره به موافقت اعضای کمیسیون تلفیق با خرید سربازی برای سربازان غایب گفت: با رعایت اصل۱۱۰ قانون اساسی و در راستای توجه به امر مقدس استحکام خانواده، فرزندانوری و تعیین تکلیف مشمولان غایب بیش از پنج سال با اولویت افراد متأهل و بالاتر از ۳۵ سال سن که ضریب انجام وظایف مقدس سربازی تحت تأثیر تحلیل قوای جسمانی برای آنها امکان‌پذیر نیست، خرید سربازی امکان‌پذیر خواهد بود. بر این اساس افراد با پرداخت مبالغ مشخص‌شده، کارت معافیت از خدمت را در زمان صلح دریافت می‌کنند.

سخنگوی کمیسیون تلفیق ادامه داد: به‌موجب این مصوبه، دارندگان مدرک تحصیلی کاردانی و کمتر از آن با پرداخت ۲۵۰ میلیون تومان، دارندگان مدرک تحصیلی کارشناسی و کارشناسی ارشد با پرداخت ۴۰۰ میلیون تومان و دارندگان مدرک پزشکی عمومی و دکتری تخصصی و بالاتر از آن در تمام رشته‌ها با پرداخت مبلغ ۶۰۰ میلیون تومان به حساب خزانه کل کشور قادر به خرید سربازی خود خواهند بود.

به‌گفته وی، مشمولان متأهل به‌آزای هر فرزند از ۲۰ درصد تخفیف تا سقف حداکثر ۶۰ درصد برخوردار خواهند بود و افراد متأهل تحت پوشش کمیته امداد و خدمت امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی از تخفیف ۵۰ درصدی برخوردار می‌شوند.

🔴 **بدون اطلاع نیروهای مسلح**

سخنگوی کمیسیون تلفیق در یک گفت‌وگوی خبری نیز با تأکید بر این‌که در این مصوبه با نیروهای مسلح هیچ مشورتی نشده است، تصریح کرد: فقط همکاران من در کمیسیون تلفیق این موضوع را پیشنهاد دادند، مدتی پیش که این مصوبه مطرح شد، رأی نیاورد و در رأی‌گیری مجدد برای مشمولان داخل کشور، مصوب شد شرط تأهل و سن بالای ۳۵ سال مشمولان غایب در نظر گرفته و در اولویت قرار داده شود. وی تأکید کرد: حتما در این مصوبه باید نظر نیروهای مسلح اخذ شود، تمام مصوبات نیز باید در صحن علنی مجلس شورای اسلامی تصویب و شورای محترم نگاهبان آن را تأیید کند. هرچند بنا بر گفته سخنگوی کمسیون تلفیق، خرید سربازی با توجه به ضوابطی صورت خواهد گرفت اما اصل این ماجرا، واکنش‌هایی را در پی داشته است. برخی معتقدند با اجرای این کار، تبعیضی بین مشمولان صورت می‌گیرد و بسیاری از افراد واجد شرایط به‌دلیل مبالغ بالای تعیین‌شده و نبود توانایی مالی، قادر به خرید سربازی نخواهند بود.

پیش از این نیز علیرضا رحیمی‌پور، رئیس اداره سرمایه انسانی سرباز ستادکل نیروهای مسلح درباره مباحث مطرح‌شده درباره خرید سربازی گفته بود: ستادکل نیروهای مسلح به‌طور کلی با خرید سربازی موافق نیست، زیرا این کار خرید سربازی در سال ۹۶ با دو هدف‌گذاری انجام شد؛ نخست این‌که از تعداد غایبان کاسته شود که متأسفانه تعداد غایبان در چند سال گذشته مضاغف شد و بیشتر از پیش بینی‌ها بود، یعنی غیبت مشمولان سربازی توسعه یافت.

وی گفته بود در وهله دوم نیز اجرای این موضوع باید عادلانه باشد در حالی‌که خرید خدمت سربازی عادلانه نیست لذا به همین دو دلیل گفته شده، ستادکل نیروهای مسلح موافق این طرح نیست.

پیگیری‌های خبرگزاری فارس از مسوولان ستادکل نیروهای مسلح از این حکایت دارد که اجرای عدالت اجتماعی و رفع تبعیض بین جوانان از جمله مهم‌ترین دلایل مخالفت ستادکل با طرح خرید خدمت سربازی از سال ۹۷ تاکنون بوده است اما باید منتظر ماند و دید در نهایت موضوع خرید خدمت سربازی مشمولان غایب به کجا می‌رسد؛ آیا مثل دو دوره قبل افراد دارا و توانمند با پرداخت میزان ریلی جریمه از خدمت سربازی شانه خالی کرده و بار سربازی به شانه پسران خواهد‌ه‌ای کم‌برخوردار می‌افتد یا نه؟ ستادکل دفاع از امنیت و تمامیت ارضی کشور را معطوف به همه جوانان دانسته و فقیر و غنی نمی‌شمارد. 🔴

روز گذشته در راستای

آزادسازی سواحل

اردوگاه شهید عظیمی

متعلق به سازمان

بهزیستی در بابلسر

تخریب و حدود۱۷هکتار

از سواحل این منطقه

آزاد شد

طرح ترافیک گران شد

مجتبی شفیعی، معاون حمل و نقل و ترافیک شهرداری تهران گفت: درباره لایحه محدودیت کنترل ترافیک و کنترل آلودگی هوا یک سیاست کلی اتخاذ شد از این جهت که ساختار کلی طرح که حدود چهار سال است دچار تغییرات اساسی شده در سال آینده تغییر نکند. وی افزود: فقط قیمت پایهای که در نحوه مدیریت طرح وجود

ضرب‌الاجل ۲۰ روزه برای آزادسازی سواحل

رئیس‌جمهور در دستوری کتبی به اعضای هیات دولت بر لزوم اجرای طرح آزادسازی سواحل و تخریب ساخت‌وسازهای غیرقانونی دستگاه‌های دولتی تأکید کرد

🔴 دریای خزر هرچه پس‌روی می‌کند، ساحل خوارها به همان اندازه پیش می‌آیند. این قصه سالیان سال است که تکرار می‌شود. به شواهد رسمی هم که نخواهید اتکفا کنید، تنها کافی است کرانه دریای شمال را با فراقتی آرام با خودروی تان برانیدو از همان ابتدا به دنبال تکه‌ای از دریای خزر باشید تا نسیمی از آن روی صورت‌تان بنشیند، آن وقت متوجه می‌شوید که باید ساعت‌های بسیاری در پی همان يك ذره کرانه آزاد دریا باشید. حدود دو دهه پیش سهم مردم عادی برای دسترسی به کرانه خزر در استان مازندران تنها ۱۵ کیلومتر بود، یعنی ۴ درصد از کل سواحل خزر در این استان. این در حالی است که مازندران حدود ۱۲ میلیون نفر جمعیت دارد که در روزهای تعطیلات، این جمعیت حتی به ۱۲ میلیون نفر هم می‌رسد. ۱۲ میلیون نفری که سهم‌شان از دریا فقط ۱۵ کیلومتر بوده است و پس... برای پیشگیری از این تصرفات اما تا دل‌تان بخواهد قانون وجود داشته، قوانینی حتی مربوط به حدود ۹۰ سال پیش، اما اجرای آنها تاکنون میسر نشده است. این روزها نیز رئیس‌جمهور به نوعی خط و نشان کشیده و عنوان کرده در خصوص رفع تصرف اراضی ساحلی «با هیچ فردی مامشات» نخواهد کرد. نکته آشکار در این رویه اما این است که در همه این سال‌ها بیشترین تصرفات صورت گرفته نه از سوی اشخاص حقیقی که توسط دستگاه‌های اداری و نهادهای دولتی صورت گرفته است؛ بسیاری باور دارند همین موضوع بوده که کارا اجرای قانون را سخت‌تر کرده است، این‌که بازپس‌گیری املاک از نهادهای حاکمیتی صبر ایوب می‌خواهد و کفشی آهنین که هرکسی تاب و توانش را ندارد. ابراهیم رئیسی اما در سفرش به استان گیلان، با هشدار به تمامی دستگاه‌های اجرایی، به آشکارا گفته است: «همه دستگاه‌های اداری باید اراضی ای که غیرقانونی در اختیارشان است، در اختیار مردم قرار دهند». او يك روز پس از این هشدار شفاف‌ی این‌بار در دستوری کتبی به اعضای هیات دولت برای اجرای «فوری و بدون استثناء» طرح آزادسازی سواحل تصرف‌شده توسط دستگاه‌های دولتی ضرب‌ال‌اجلی ۲۰ روزه تعیین کرد. هشداري که دوباره موضوع ساحل خورای به‌روز کرده است. اما مگر چقدر از حریم سواحل خزر در اختیار این دستگاه‌هاست؟ چقدر مردم عادی از دریای شمال سهم دارند؟ و بالاخره این‌که قانون در این سال‌ها چه بوده، چه کرده و حالا هم که ریاست جمهوری به پیش گذاشته، این قوانین چقدر می‌تواند در آزادسازی سواحل کمک‌کننده باشد؟

حریم ساحل را چه کسی تعیین می‌کند؟

حریم دریاها توسط دولت‌ها تعریف می‌شود. چراکه این حریم به عنوان يك عرصه عمومی نه فقط برای شهروندان (حق بر ساحل دریا) ایجاد می‌کند، بلکه به عنوان يك میراث زیست‌محیطی هم می‌تواند به عنوان يك عرصه، حریم مطمئنی برای حیات آبریزان دریا به حساب بیاید. اما این حریم در ایران چگونه تعریف شده است؟ محمود سلطانی نژاد، مدیرکل دفتر ممیزی و حسنگاری سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور معتقد است تعریف حریم در سواحل شمال و جنوب با یکدیگر تفاوت دارد. او به جام‌جم می‌گوید: «در شمال کشور حریم دریا ۶۰ متر از آخرین پیش‌رفتگی آب در سال ۱۳۴۲ معین شده است.» این تعریف در سواحل جنوب، به گفته او به معنای ۶۰ متر از آخرین مد تا سال ۱۳۵۴ معین می‌شود. دلیل تفاوت این حد در دو بخش جنوبی و شمالی، به این علت است که دریای خزر برخلاف دریای جنوب به دریای آزاد وصل نیست و ورودی و خروجی آن تابع شرایط است. این تعریف اما مبنایی قانونی هم دارد. در این رابطه باید گفت تنها قوانینی کمی نداریم، بلکه تعداد قوانینی که حریم دریا را مورد اشاره قرار داده‌اند، بسیار زیاد است. قدیمی‌ترین مصوبه قانونی هیات وزیران در مورد سواحل به هفدهم خرداد ۱۳۱۱

سهم نهادهای دولتی از تصرفات

حاصل این بی‌توجهی محض به قوانین در همه این سال‌ها تصرف عجیب سواحل توسط اشخاص و نهادهای دولتی بوده است. در رابطه با میزان این تصرفات اعداد و ارقام بسیاری نقل شده است. برای نگاه به آنها باید حتما به تاریخ ذکر این آمارها دقت کرد. به عنوان مثال در حالی حجت‌الاسلام اکبری، رئیس کل دادگستری مازندران همین ماه گذشته اعلام کرد که در راستای اجرای قانون خرید حریم ۶۰متری دریای خزر، ۸۷ درصد از نوار ساحلی در مازندران تاکنون آزاد شده است که درست سال پیش دومان نوعی، عضو شورای اسلامی شهر بابلسر مدعی شد: «۲۰ درصد حریم سواحل بابلسر در اختیار نهادهای دولتی است.» در چند سال اخیر آمارهای رسمی ارائه‌شده، حکایت از آزادسازی تصرفات نهادهای دولتی دارد، اما این موضوع در گذشته حتی در آمارهای رسمی هم فاجعه‌بار بوده است. به عنوان مثال نبوی، معاون وقت محیط زیست دریایی سازمان حفاظت محیط زیست در سال ۹۲ اعلام کرده بود: «تنها ۱۵ کیلومتر یعنی ۴ درصد نوار ساحلی مازندران برای عموم مردم قابل استفاده است.» با در مورد دیگری اشرفی‌پور، مدیرکل وقت اداره محیط زیست استان مازندران در سال ۱۳۸۵ مدعی شده بود: «طبق قانون، ۶۰ متر از حریم دریا باید آزاد باشد، اما متأسفانه ۹۶ درصد حریم سواحل خزر به دلیل ساخت‌وسازهای غیرمجاز اشغال شده است.» این موضوع حالا هم همراه با تناقضات بسیاری است و با احتیاط باید به آن نگاه کرد. به عنوان مثال میرحامد احتری، مدیرکل منابع طبیعی

داشت، تغییر کرده و حداکثر به میزان ۳۰ درصد افزایش داشته است.

وی ادامه داد: محاسبه نحوه عوارض به این شکل است که قیمت پایهای وجود دارد که در سال جاری ۳۵ هزار تومان در نظر گرفته شده و برای سال آینده با ۳۰ درصد افزایش، ۴۵ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین شده است. ضرایبی که در این قیمت پایه ضرب

می‌شوند همچون ضریب مکانی، ضریب زمانی در اوج و غیراوج ساعات تردد و ضریب آلپندگی برای سال آینده هیچ تغییری نداشته‌اند. به گفته شفیعی ۴۰ درصد درآمد‌های این طرح برای آسایش‌سازی ناوگان حمل و نقل عمومی، ۴۰ درصد برای اجرای طرح‌های حمل و نقل و ترافیکی و ۲۰ درصد برای شبکه مترو در نظر گرفته شده است. / ایسنا

ساحل در تصرف نهادهای نظامی

در کنار نهادهای دولتی -که بخشی از سواحل شمال کشور را تصرف کرده‌اند- باید به نقش نهادهای نظامی نیز اشاره کرد، چراکه کم نیستند محوطه‌هایی که از سوی نهادهای نظامی فнс کشی شده‌اند و شهروندان از آن دسترسی به ساحل محروم کرده است. در این میان، برخی مناطق اشغال‌شده کاربری نظامی نیز ندارد. برای نمونه، بخش‌هایی از سواحل مازندران از سوی نهادهای نظامی اشغال شده که در آنها اقدام به ساخت سفینه‌خانه، شهرسازی و حتی قفس نگهداری شتر مرغ شده است.

محمد کریمی، دادستان مازندران در این باره گفته از مجموع ۴۳۸ کیلومتر نوار ساحلی مازندران ۱۴ کیلومتر اکنون در اختیار نهادهای نظامی و انتظامی است که استفاده نظامی از این سواحل نمی‌کنند، مانند مجتمع آموزشی و فرهنگی شهدای ارتش در نوار ساحلی شهرستان نکا که از آن استفاده غیرنظامی می‌شود.

افزون بر این، در نوار ساحلی سه استان شمالی می‌توان یادگان‌های متروکه را نیز دید. یادگان‌هایی که مدت‌هاست بی‌استفاده رها و به معنی برای دسترسی شهروندان به دریا بدل شده است. به این ترتیب می‌توان گفت دولت برای آزادسازی سواحل باید سازوکار مناسبی برای خروج نهادهای نظامی نیز از سواحل کشور فراهم کند.

ناکارآمدی قانون در سال‌های گذشته

در این میان اما برخی به ناکارآمدی قوانین موجود اشاره دارند. هرچند اشاره آنها مبتنی بر نبود قانون نیست و بیشتر نظر آنها معطوف به نحوه اجرای قوانین است. نگاهی به وضعیت دو دهه گذشته حقانیت نظر آنها را به اثبات می‌رساند. به عنوان مثال در برنامه سوم توسعه ماده ۱۰۴ قانون برنامه سوم مصوب سال ۷۹ به‌منظور جلوگیری از آلودگی بیشتر نواحی ساحلی و آزادسازی ساحل يك سری برنامه کلی پیشنهاد شد، اما اجرایی نشد. در برنامه چهارم توسعه این طرح پیگیری و مقرر شد تا سال پایانی برنامه چهارم (یعنی سال ۸۸) حریم ۶۰متری ساحل آزادسازی شود که به جایی نرسید. یا در مورد دیگری در ماده ۶۳ قانون برنامه چهارم توسعه مصوب سال ۱۳۸۳ آمده که تمام دستگاه‌های دولتی دارای اراضی ساحلی موظف به آزادسازی ساحل هستند و در این ماده هیچ نامی از نهادهای غیردولتی ذکر نشده، همین امر موجب مستثنی دانستن برخی نهادهای از اجرای ماده ۶۳ قانون شد یا این‌که قانون سازمان توسعه و عمران دریا و سواحل کشور در سال ۹۱ توسط هیات وزیران مصوب و ابلاغ شد. این سازمان مقرر بوده وظیفه هماهنگ‌کننده بین دستگاه‌های مختلف و جهت‌دهنده توسعه و عمران سواحل را برعهده داشته باشد و همچنین در امر دسترسی عموم مردم به سواحل دریا، سرمایه‌گذاری در سواحل و دریا شرایط لازم را فراهم کند. در واقع مقرر بود این سازمان پیگیر آزادسازی حریم دریاها باشد. مجلس این قانون را با هدف جلوگیری از دریاخواری مصوب کرد، اما هنوز هم خبری از تشکیل آن نیست و بالاخره این‌که در تازه‌ترین این قوانین و مصوبات، در آبان ۱۴۰۰ هم معاون اول رئیس‌جمهور مصوبه مربوط به طرح ساماندن‌هی گردشگری جنگل‌های شمال، شمال‌غرب کشور و زاگرس، سواحل شمالی و جنوبی با اولویت سواحل مکران را ابلاغ کرد. در این طرح، اهداف، سیاست‌ها و اقدامات طرح ساماندن‌هی گردشگری جنگل‌های شمال و شمال‌غرب کشور و زاگرس، سواحل شمالی و جنوبی با اولویت سواحل مکران، تعیین شده است. طرح ساماندن‌هی سواحل برای آزادسازی خط ساحلی کشور تدوین شده بود، اما در عمل نتیجه‌ای نداشت و فقط نامی از این طرح باقی مانده است. بر این اساس عقب‌نشینی ۶۰ تا ۱۰۰ متری از خط سواحل فقط روی کاغذ به اجرا درآمده است.

وقتی متولی، حرمت قانون را ندارد

هر چند پیش از هشدار ابراهیم رئیسی هم دولت‌های دیگر ضرب‌الاجل‌هایی برای رفع تصرف اراضی ساحلی تعیین کرده بودند، اما آن‌طور که میرحامد احتری، مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری گیلان می‌گوید: «این بار با همت دولت، امیدواری بسیاری برای تحقق این اتفاق وجود دارد.» محمدرحیم رستماني، مدیرکل دفتر استعدادیابی و بهره‌برداری منابع طبیعی هم در میانه حرف‌هایش با جام‌جم از تشکیل کارگروهی خبر داده است که قرار است این مطالبه به‌سرعت در آن بررسی شود. اما آیا این موضوع به سرانجام می‌رسد؟ همین دیروز در گفت‌وگوی استاندان مازندران با بخش خبری رسانه ملی او ضرب‌الاجل ۲۰ روزه ریاست جمهوری را به پنج ماه دیگر موکول کرد و وعده داد این اتفاق تا تابستان سال آینده اتفاق خواهد افتاد. علی بابایی‌کارنامی نماینده مردم ساری در مجلس معتقد است هشدار رئیس‌جمهور می‌تواند منشاء اتفاقات مثبتی در این حوزه باشد. اما او در رابطه با چرایی ناموفق بودن این رویه در گذشته هم نظر قابل‌توجهی دارد. بابایی‌کارنامی به جام‌جم می‌گوید: «رهاکار مبارزه با ساحل خورای اجرای دقیق قانون است و با این کار ساحل خورای هم حل می‌شود. مشکلی که ما در مساله ساحل خورای داریم این است که خود وزارتخانه‌ها نافی قانون هستند. پلاژداران ساحلی بیشتر ارگان‌های دولتی هستند و نسبت به بخش خصوصی و مردم بیشتر قانون می‌کنند.» او می‌افزاید: کدام وزارتخانه در ساحل ملک ندارد؟ همه آنها اقدام به ساخت و ساز در اراضی ساحلی کرده‌اند. وزارت کشور در ساری، وزارت اقتصاد، وزارت راه و شهرسازی، وزارت کار در نوشهر، بابلسر، تنکابن، وزارت نفت، وزارت آموزش و پرورش همه اقدام به ساخت و ساز کرده‌اند. اما وقتی از مدیرکل منابع طبیعی گیلان می‌پرسیم آیا سهم نهادهای دولتی از میزان تصرفات در این استان به تفکیک وجود دارد، او سهم تفکیکی این نهادهای را به پایان جلسه کارگروهی که تشکیل شده منوط می‌کند.

ارگان‌های دولتی، قوه قضاییه، نهادهای حاکمیتی و... است.
» حسینی، مدیرکل امور اجتماعی استانداری استان گلستان نیز به جام‌جم می‌گوید: طول نوار ساحلی این استان حدود ۱۱۰ کیلومتر است و هیچ نهادی به شکل غیرمجاز در سواحل این استان ساخت و ساز نکرده است و فقط شیلات و مرزبانی به لحاظ کاری در این مناطق ساختمان دارند. به گفته او البته کشاورزان از بخشی از سواحل تحت‌تأثیر پسروری آب استفاده می‌کنند. در این میان آمارهای دیگری هم وجود دارد. بابک دین‌پرست، معاون پیشین اقتصادی وزیر کشور درباره آمار تصرفات در سواحل در سال گذشته گفته بود از ۸۹ کیلومتر نوار ساحلی دریای خزر ۸۰ کیلومتر معادل ۲۰ درصد تصرفات انجام شده که ۵۳ درصد آن مربوط به دستگاه‌های دولتی است. طبق آمارهای ارائه‌شده توسط او، ۶۷ درصد این دستگاه‌ها در اختیار دستگاه‌های تابعه قوه قضاییه هستند. این موضوع اما مورد اشاره مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری گیلان هم قرار گرفته است. او به تخریب ویلای متعلق به قوه قضاییه در هفته گذشته اشاره می‌کند و آن را نشانه‌ای از اراده این دستگاه برای اجرای درست قانون می‌داند. اتفاقی که به نظر او دور از ذهن نیست. به‌ویژه آن‌که در همین هفته ویلای متعلق به وزارت نیرو در بستر رود چالوس هم به دستور قوه قضاییه تخریب شد. دیروز هم در مازندران اردوگاه شهید عظیمی متعلق به سازمان بهزیستی کشور در بابلسر با حضور استاندار مازندران تخریب شد. همین اقدام باعث آزادسازی ۱۷ هکتار از سواحل این منطقه شد. 🔴

و آبخیزداری گیلان به جام‌جم می‌گوید: «۴۲ کیلومتر از ۲۸۰ کیلومتر سواحل این استان در اختیار دستگاه‌های دولتی و اشخاص است.» این در حالی است که همین دیروز استاندار گیلان در بخش خبری شبکه خبر به آشکاری اعلام کرد: «حدود ۷۹ کیلومتر از سواحل استان توسط اشخاص حقیقی و حقوقی، نهادهای دولتی و سایر دستگاه‌ها تصرف شده است.»

میرحامد احتری در حالی مدعی است استان گیلان از این جهت وضعیت بهتری نسبت به استان‌های دیگر دارد که براساس اعلام سال گذشته وزارت کشور، از مجموع ۱۲۶ هکتار تصرف غیرقانونی در سواحل شمالی ایران، ۷۹ درصد تصرف سواحل در گیلان اتفاق افتاده است، البته که مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری گیلان این آمار را «به‌شدت تکذیب می‌کند.» این تناقض در گفته‌های مسوولان استان‌های دیگر هم مشهود است. به عنوان مثال رئیس‌کل دادگستری مازندران همین ماه گذشته اعلام کرد: «۸۷ درصد از نوار ساحلی در مازندران تاکنون آزاد شده» عبدالرضا سنگاری، مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری استان مازندران- نوشهر به جام‌جم می‌گوید: «از ۱۳۷ کیلومتر اراضی تحت مدیریت این دفتر ۱۰۸ کیلومتر آزاد است» و اسحاق عطایی، مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری مازندران- ساری هم به جام‌جم می‌گوید: «۸۶ درصد از اراضی تحت مدیریت او رفع تصرف شده و تنها ۱۴ درصد از این اراضی هنوز در اختیار نهادهای دولتی و حاکمیتی قرار دارد.» اما علی بابایی‌کارنامی، نماینده مردم ساری در مجلس به جام‌جم می‌گوید: «از ۱۰۰ درصد سواحل شمالی ۸۰ درصد ساخت و ساز و تصرف شده که از این میزان ۲۰ درصد در اختیار مردم و بخش خصوصی و ۶۰ درصد دیگر در اختیار